

24) Pschisł. 30, 17. Jadno hoko, kótarež togo nana lafa, a nózo tej maschi pòskuschno bysch, to deje te rony pschi rězy huschtapasch, a te młode hodlare sežrasch.

25) Hes. 6, 1—3. Wy žišchi, bužcžo pòskuschno waschym starejšchym we tom Kněsu, pscheto to jo pschawe. Zescž twójogo nana a twóju masch, to jo ta předna pschifasú se slubom: aby še tebe dere šchlo, a ty dlujko žywy był na semi.

Pěta kasń.

Dy űedejšch husmėrschisch.

To jo tak wele:

My še dejmy Boga bójasch a jogo lubowasch, aby našchomu blischemu na jogo šchěle žedneje šchodny daniž kschiwdy űezhnili, ale dejmy jomu we wšchej nusy pomagasch.

26) Rom. 14, 7—9. Pscheto naš žeden šam šebe še űezhywi, a žeden šebe űehumró; pscheto hobj, gaž my še žywimy, žywimy še tomu Kněsu, a gaž my humrómy, ga humrómy tomu Kněsu; togodla daschi my še žywimy abo humrómy, ga šmy togo Kněsa. Pscheto k tomu jo Kristus humřel, a tež gorej stanul a wótžyweł, aby wón hobej nad humarkymy a nad žywyymi Kněš był.

27) 1. Jan. 3, 15. Štož šwójomu bratschoju gramujo, ten jo žlowezny tamar, a wy wěscžo, až žeden tamar űama to niűerne žyweűe we šebe wóstaneze.

28) Rom. 12, 19. Nepomscžo šami še, móje lube, ale dajšcho město tomu gnihu Bóžemu, pscheto pišane stoj: to pomscžeűe jo mójo, ja zu šapšaschisch, žějo ten Kněš.

29) 1. Jan. 3, 16. Na tom šmy my husnali tu luboscž, až wón šwójjo žyweűe ša naš jo wóstawil; a my šmy tež winowate, to žyweűe ša tych bratschow wóstawisch.

30) Mat. 5, 7. Šbóžne šu te smilne, pscheto wóni budu smilnosčž dostasch.

31) Mat. 5, 44. 45. Lubujšcho waschych winikow; žognujšcho tych, lenž wam kěju; žyűišcho dobre tym, lenž wam gramuju; pschošcžo ša tych, lenž wam kschiwdu žyűe a še š wami goűe: aby wy žišchi byli waschogo űebjaskego wóschza; pscheto wón dajo šwójomu škyűzu gorej hysch nad šlymi a dobrymi a dawa deschcž na pschawnych a űepšchawnych.

32) Pschisł. 12, 10: Ten pschawy še smilijo nad šwójim šbóžom; ale togo boganebojasnego hutschoba jo űesmilna.